

متن پرسش

سینه خواهم شرحه شرحه از فراق / تا بگویم شرح درد اشتیاق. آیا براستی حوزه خود را فراموش نکرده؟ مگر جای نورانی شدن نبود؟ مگر جای طلب درس از صاحب نفسان نبود؟ دردم را به کجا برم؟ طبیب رفته!!! براستی علم همان علمست که بوده و هست؟ و امروز هم می‌توان فلسفه را آموخت؟ فقه و اصول را بزبان آورد؟ و یا نه! مسئله دیگری مطرح است؛ فلسفه گفتن علامه طباطبایی و درس فقه امام نیاز است؟! آیا حوزه زنده به صاحب نفسان نبوده که علم را زنده می‌کرده؟ و امروز که آه و صد آه! من رو سیاه تشنه جرعه ای از حقیقت و زندگی، میان این مردگان متحرک از نفس نیوفتم چه کنم؟ ۲. آیا تزکیه یک تفکر است؟ یک احساس نیاز به تغییر است؟ و یا باید یک سیر عملی را پیش گرفت؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! مشکل را در تهاجمی بدانید که زمانه سخت تحت تأثیر فرهنگ مدرن قرار گرفته، ولی راه حل، همان حضور فعال در همین حوزه‌های علمیه است با آن میراث فرهنگی بزرگ و موضوعاتی مانند قرآن و روایات که در دل همین دروس رسمی مد نظر دانش آموختگان حوزه قرار می‌گیرد تا جوابگوی آینده بشری باشیم که ظرفیتی بیش از ظرفیت انسان دیروزین دارد. این‌جا است که دانش‌آموختگان حوزه باید متوجه آن باشند و رهبر معظم انقلاب در صحبتی که اخیراً با مبلغین داشتند متذکر این امر و حساسیت شناخت مخاطب شدند. موفق باشید